

Folldal Menighetsblad

Nr. 1

Vinteren 2018

Årgang 29

Snørydding ved Folldal kirke

(foto: Arild Alander)

Fra bladets innhold:

Spiller på mange strenger (s. 4-5)

Kvinne for sin hatt (s. 7)

Nytt tilbud for småbarnsforeldre (s. 9)

Livets gang

Døde:

Dalen:

29. desember Aud Hildur Dahlen

Folldal:

12. desember Ingrid Marie Uhlen (begravet Alvdal kirkegård)

31. desember Magne Oddleif Løkken

26. januar Aud Magnhild Graathen (begravet Kvikne kirkegård)

Lær oss å telle våre dager, så vi kan få visdom i hjertet! Salme 90,12

DEN NORSKE KIRKE • Øvre Folldal og Folldal menigheter

Kirkekontoret, Gruvvegen 7, 2580 Folldal • www.folldal.kirken.no

Sokneprest Jon Olav Ryen

Fridag mandag

Tlf. 62 49 10 00 (kont.) 900 12 378 (mob.)

E-post: soknepresten@folldal.kirken.no

Kirkeverge Solveig R. Elgevasslien

Tlf. 62 49 10 00 (kont.), 97 47 27 67 (priv.)

E-post: kyrkjevergen@folldal.kirken.no

Menighetssekretær/saksbehandler

Bård Høisen Lohn

Tlf. 62 49 10 00

Fagarbeider Frode Solly (tirs, ons, tors)

Tlf 62 49 10 00

Organist (kantor)

Irina Grechaniuk, tlf. 463 79 284

Kirketjenere

Folldal: Bård Høisen Lohn, tlf. 979 59 060

Dalen: Mari Tallerås, tlf. 403 28 031

Folldal kyrkjelege fellesråd:

Eirik Sletten (leder), tlf. 915 46 402

Menighetsråd/sokneråd/kapellutvalg

Folldal: Anne Helga B. Øian (leder)

tlf. 480 35 438

Øvre Folldal: Grete Morken (leder)

tlf. 975 74 970

Egnund kapellutvalg:

Dagny Straalberg Mills (leder)

tlf. 922 85 655

Diakoniutvalg

Kari Garmager, Solvår Lohn, Per Blæsterdalen,

Reidun Phillips, Evy Kjølle (vara).

Trosoppæringutvalg

Marianne Bjørnbakken, Ola H. Eriksrud,

Jon Olav Ryen

Givertjenesten for Folldal prestegjeld

Kirkekontoret, 2580 Folldal

Bankgiro: 1822.07.46646

Konto for frakt av brukte klær:

1822.14.11621

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Forsidetegning: Kirstin Brandsnes

Redaksjonskomite:

Arild Alander, Solvor Alstad, Oddfrid Eriksrud,

Kari Garmager, Jon Olav Ryen (red.).

Vararepr. Reidun Phillips.

Ansvarlige utgivere:

Folldal menighetsråd og Øvre Folldal sokneråd.

Bladets adresse:

Kirkekontoret, 2580 Folldal.

Bankgiro: 1895.25.27688

Kirkens SOS

Døgnåpen telefon: 22 40 00 40

Neste blad kommer ut ca 20. mars (påskenummer)

Menneskeverd – heile livet

Alle menneske har rett til fridom, mat og klede, skulegang og tryggleik. Desse grunnleggjande rettane er nedfelte i FN sin erklæring om menneskerettane, og bør vere ei felles rettesnor for alle, på tvers av tru og livssyn. Men i nokre fasar av livet kjem det likevel opp spørsmål som det kan bli strid om. Eit av desse spørsmåla er dødshjelp. Har vi rett til å sjølv avgjere når vi skal døy?

Lovleg i enkelte land

Aktiv dødshjelp (evtanasi eller legeassistert sjølv mord) er legalisert i land som Sveits, Belgia, Canada og enkelte statar i USA. Der kan du leggje deg inn på ein klinikk og sjølv bestemme å døy, og eventuelt når det skal skje. Men som i dei fleste andre land er aktiv dødshjelp forbode i Noreg. Fleire politikarar har i det seinare teke til orde for å endre på dette. Men det er svært gode grunnar til ikkje å legalisere aktiv dødshjelp.

«Bevisst, klart ønske»?

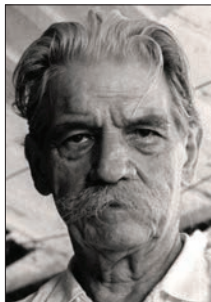
Dei som argumenterer for å gjere evtanasi lovleg, seier mellom anna at vi må råde over livet vårt sjølv. Når ein er så sjuk at livet vert uuthaldeleg, må ein sjølv bestemme å få døy, vert det hevda. Vel å merke når den sjuke har eit bevisst, uttrykkeleg ønske om å avslutte livet. Men dette kan i praksis vere svært vanskeleg, ja umogleg i vite: Er den sjuke til dømes fullt bevisst? Kva om ein skulle angre etterpå? Nokre statar, t.d. Oregon i USA, har ein regel i lovverket som tilseier at den som ønsker å døy, må uttrykke dette tydeleg to gonger, med minst 15 dagars mellomrom. Men vi kjem likevel ikkje unna mange problem med ei slik avgjerd. Kva om den som har kome med dette ønsket, føler seg pressa av omgjevnadene? Vi veit at det like gjerne kan vere pårørande som kan stå bakom eit slikt «uttrykt ønske». Dessutan kan ønsket kome mens pasienten er inne i ein sterk, men forbigåande depresjon. Då er det for seint å angre når sprøyta først er sett.

Ærefrykt for livet

Dersom vi tillèt aktiv dødshjelp, er det også eit signal om at samfunnet har gjeve ein «lettvinn» utveg til den som kan føle seg som ei bør for andre. Verre signal kan vi ikkje gje til våre medmenneske.

Nobelprisvinnaren Albert Schweitzer sitt berømte valspråk var: *Ærefrykt for livet*. Teologen, legen og musikaren Schweitzer hadde sett meir av død og sjukdom enn dei aller fleste. Men han arbeidde utretteleg for å lindre og oppmuntre til å halde fast i livet. Så lenge dette står i mennesket sin makt.

Før eller seinare skal vi alle døy. Men det er ikkje vår sak å velje døden. Derfor er aktiv dødshjelp noko heilt anna enn «hjelp». Det er eit brotsverk som øydelegg menneskeverdet.

Albert Schweitzer (1875-1965).

Jon Olav Ryen

Spiller på mange strenger

Kantor (organist) og kulturskolelærer Irina Grechaniuk har en finger med i spillet mange steder. Hun snakker nødig mye om seg selv, men gjør med sitt blide vesen og sin musikalitet inntrykk på mange både i Folldal og Alvdal. Hun tjenestegjør nemlig både på kulturskolene i Alvdal og Folldal ved siden av å være organist.

Søndagstjeneste

Irina arbeider i halv stilling som organist i menighetene i Folldal. Tre av fire søndager i måneden spiller hun til gudstjeneste ved en av kirkene i Folldal. Da er hun som oftest på plass kirken rundt en time før gudstjenesten begynner. Noen ganger sitter hun ved orgelet adskillig før, hvis det skal øves med solister eller kor. Irina er flink til å spørre og få med seg folk som synger eller spiller. Enkelte søndager i året er det tjeneste både formiddag og kveld. I tillegg til de tre kirkene i Dalen, Folldal og Egnund er det to ganger i året også gudstjeneste i Rondaheim i Atndalen. Sommerstid er det setermesser, med medbrakt batteridrevet keyboard.

Einunndalen: Irina spiller på innendørs setermesse, Romsdalssetra (arkivfoto).

Variert arbeidsuke

Hver tirsdag er det morgenmøte på kirkekontoret, hvor kommende uke planlegges og ting som har skjedd, oppsummeres. Irina og undertegnede samarbeider om å sette opp hvilke salmer som skal brukes på følgende søndag. Gjerne med innspill fra staben for øvrig. Annenhver tirsdag er det andakt på bo- og servicesenteret, der Irina også spiller. På slutten av hver andakt er det en liten spørrekonkurranse med musikalske og andre spørsmål. Irina deltar også på de ulike tiltakene i trosopplæringen, f.eks. "Lys Våken".

Organisttjenesten kan ellers variere mye fra uke til uke. Enkelte uker er det mye å gjøre med begravelser og kanskje også vielse, mens det i andre uker kan være betydelig roligere. Da er det anledning til å øve inn ny musikk og holde ved like repertoaret ellers. Pårørende til de ulike kirkelige handlingene har ofte musikkønsker som krever både leting etter noter og innøving på kort tid. I forbindelse med både gudstjenester, viselser og begravelser er det godt å ha et bredt repertoar som kan tilpasses anledningen. På kirkebudsjetten har Irina en liten post til innkjøp av nye noter.

Klar for spilletime: Denne torsdagen før mønstringskonserten har Irina flere elever samtidig. Her (f.v.) Sivert Husom, Mikael R. Randen, pianolærer Irina, Jenny S. Tallerås og Lucinda M. Peschel (foto: Jon Olav Ryen).

Kulturskolelærer

For tiden har Irina ca. 35 % stilling i Fолldal kulturskole, hvor hun underviser på piano. Hun har hatt mange elever siden hun begynte i 2011. Dette skoleåret underviser hun 15 elever, i alderen 7-15 år. Så spennvidden - også i vanskelighetsgrad - er stor. Irina arbeider mye med å tilpasse øvingsstykker og undervisning til den enkeltes ferdighetsnivå.

Pianoundervisningen ved Fолldal kulturskole skjer på torsdager, på musikkrommet på flerbrukshuset. I slutten av januar er det hvert år mønstringskonsert i kulturskolen i Fолldal, med opptredener av de aller fleste elevene. Irina oppmuntrer og forbereder sine elever på sin vennlige, og samtidig bestemte, måte.

Også Alvdal

Tirsdagsettermiddager og -kvelder gjør hun alvdøl av seg, og underviser 10 pianoelever ved Alvdal kulturskole. På Alvdal har hun også vikariert som kordirigent, men ikke dette året. Enkelte ganger vikarierer hun også i Alvdal kirke.

På spørsmål fra oss om hun er fornøyd med instrumentene hun har til disposisjon, svarer hun: «Ja, det er jeg!» Og legger til: «Men jeg ønsker meg kanskje litt bedre orgel i Fолldal kirke».

Jon Olav Ryen

Sangen til bygda

Av Anne-Marie Kvien

*Jeg vil vandre på fjellet i vinden.
Jeg vil strykes av solen, få roser på kinnet.*

*Jeg vil rope til Gud imot stormen.
Jeg vil rope bort ondskap,
fornyes i formen.
Jeg vil hvile på mosen blant busker og stener.
Jeg vil tro på at godhet forener.*

*Jeg vil bo i ei bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der hvor elven var hav.
Jeg vil bo i en bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der jeg levde som barn.*

*Jeg vil plukke av multer i myra.
Jeg vil male de farger som finns i naturen.
Jeg vil lytte til suset fra trærne.
Jeg vil fange opp lyset og ånde inn freden.
Jeg vil leke og smile og danse og synge.
Jeg vil håpe at bygder får leve.*

*Jeg vil bo i ei bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der hvor elven var hav.
Jeg vil bo i et bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der jeg levde som barn.*

*Jeg vil tro at vi verner om mennesker
og om plasser og bygder der sjeler får hvile.
Jeg vil tro at vi takker for livet.
At vi bygger vårt livsverk på godhet og glede.
Jeg vil sitte og minnes, men leve i nuet.
Jeg vil bo nærme noen jeg kjenner.*

*Jeg vil bo i ei bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der hvor elven var hav.
Jeg vil bo i en bygd nærme skogen.
Jeg vil bo der jeg levde som barn.*

Jeg har spurt Gunnveig Bekken om å bidra til spalten neste gang.

Hilsen Reidun Phillips.

I denne spalta møter vi kjente og ukjente kvinner og menn frå bibelhistoria.

Kvinne for sin hatt

Det heiter «mann for sin hatt» når det er snakk om å gjere seg gjeldande og klare seg sjølv. Men ordtaket gjeld sjølvstekt begge kjønn. Skrifta er full av sterke kvinner. Eitt døme er Debora – ein av dommarane i det gamle Israel. Ho skal ha levd rundt år 1200 før Kristus.

Under palmetreet

Ifølgje forteljinga i Det gamle testamentet pleidde Debora å sitje under eit palmetre i Efraimfjella og avseie dom i rettstvistar. Ho var rekna for ei snarrådig og klok kvinne. Ho drista seg òg til ein gong å sende bod på den øvste generalen til folket sitt for å gje han råd. Dette skulle kome til bety mykje for Israels historie.

Militær rådgjevar

Barak, som generalen heitte, tok imot invitasjonen og møtte Debora. Ho fortalde hærføraren at ho hadde nyttige opplysningar å kome med. Situasjonen for israelittane var alt anna enn lys på den tida. Kanaanearane med sin hærførar Sisera gjorde livet utrygt med stadige angrep. Men Debora hadde hatt eit syn frå Gud som råda Barak til å gå til kamp mot fienden i ein bestemt dal ikkje langt unna. Generalen svara: «Går du med meg, skal eg gå.» Debora svara at ho skulle bli med han og hæren hans, men da ville òg ei kvinne få æra for sigeren over Sisera.

Det gjekk som Debora hadde sagt. Siseras hær tapte, og Sisera flykta sjølv til fots mot teltleiren til ein nabostamme han hadde forbund med. Ved teltopninga stod ei kvinne som sa han kunne komme inn. Ho skulle vakte inngangen. Men etter at den utmatta hærføraren hadde sovna, drap ho han ved å slå ein teltplugg gjennom tinningen hans og ned i bakken. Historia er verken spesielt human eller pen, men Deboras spådom hadde gått i oppfyllding: Sisera vart drepen av ei kvinnehand.

Fred i førti år

Etter denne hendinga hadde landet fred i førti år, fortel Dommarboka. Debora er saman med hærføraren sin også nemnd som forfattar av eit lengre dikt som skal ha blitt skrivne etter sigeren over Sisera. Diktet er blitt kalla *Debora-songen*.

Jon Olav Ryen

Debora som dommar, i Gustav Dorés illustrasjon.

Glimt fra menighetslivet:

Lys Våken ble arrangert i Follidal kirke og kirkestue første helgen i desember, med god deltakelse fra 6. klasse som vanlig. Det ble et hektisk og trivelig døgn! (Foto: Kåre Husveg)

Nytt tilbud for småbarnsforeldre:

Ettermiddagskos med familiemiddag, leksehjelp og barnesang i Folldal kirkestue

For deg som har barn i alderen 0-6 år.

Når: Onsdagene 14. februar, 28. februar, 14. mars og 4. april.

Denne våren ønsker menighetene i Folldal og Folldal frivilligsentral å invitere til fire musikalske samlinger i tidspunktet rundt barnehagehenting, hvor vi serverer middag, og deretter koser oss med barnesang.

Målet med barnesangsamlinger er å gi barnet muligheten til å kjenne glede ved rytme, bevegelse og musikk. Her blir det sanger og regler, lek og latter, ro og nærhet. Vi blander godt, gammelt stoff med spennende nye ting. Samlingene er både et sosialt treffsted for foreldre med små barn, og et kurs for å utvide repertoaret og friske opp gamle sanger. Barnet elsker din stemme, enten du mener du kan synge eller ikke.

Middagen blir servert mellom kl. 15.30 og kl. 16.30, før vi tar barnesangen til dessert. Vi regner med at tonene stilner kl. 17.15, og man kan ta fatt på andre aktiviteter hver til sitt.

Hele familien er hjertelig velkommen, og skolebarn må gjerne ta bussen direkte til kirkestua og sette seg ned der med lekser. Er de riktig heldige, kan noen av oss som er der hjelpe til litt også, om det trengs.

I forhold til matlaging og planlegging ser vi oss nødt til å be om *påmelding for de enkelte gangene*, så vi får et hint om hvor mange som kommer fra hver familie.

Måltidet er gratis for barna, mens prisen er kr. 50,- for de voksne. Barnesangen koster ingenting. Send en SMS til Mari på tlf. 40 32 80 31, vi gleder oss til å høre fra dere!

Ønsker velkommen til barnesang: (Ev.) Aina, Irina, Mari, Møyfrid og Solveig i sofakroken i kirkestua.

Kirkestua god som ny

Kjøkkenet i kirkestua er nå pussa opp og oppgradert. Også toalettene og gangen har fått ei oppgradering. Med det som før er gjort med salen, framstår nå kirkestua helt som ny.

Det er over litt tid gjort ei betydelig oppussing og oppgradering av kirkestua ved Follidal kirke. Fra før er salen fornya «fra topp til tå». Og i det siste er gangene og toalettene tatt, og likeså kjøkkenet, med gulvbelegg, maling og innredning. Det er faktisk bare taka som ikke er fornya. Dessuten blir kjelleren opprusta for å gjøre nytta som lager.

Det er blant anna lagt nytt gulvbelegg så vel i gangene og toalettene som på kjøkkenet. Likeså er vegger malt, og nye innredninger og utstyr ellers er kommet på plass.

Nye kjøkkenskap og benker

På kjøkkenet er innredninga fornya og utvida. Et eksternt firma på kjøkkenfornyng gjorde jobben med innredninga. De gamle skrogene vart brukt opp att, og noen nye er kommet i tillegg. Overskapa vart påbygd så de går helt opp til taket, og det er nye dører og fronter på hele innredninga. Dørene er måtilpassa. Likeså er det nye benkeplater og fliser over benkene.

Med nytt gulvbelegg og nymalte vegger i tillegg til fornyelsen av innredninga, framstår kjøkkenet nå som helt nytt. Både vegger og fronter på innredninga er helt lys, og kjøkkenet framstår tidløst og samtidig innbydende og fint. Med mer skapplass og skuffer, og ei praktisk organisering av det hele, er det nå et funksjonelt kjøkken i kirkestua.

Fiks ferdig: Det har blitt et innbydende og flott kjøkken i kirkestua.

Her med kirketjener Bård Høisen Lohn (t.h.) og kirkesektorens altmuligmann Frode Solly.

Nye toaletter

Gangene har altså også fått nye malingsstrøk på veggene og nytt gulvbelegg. Det samme er tilfelle med toalettene. De har også fått ny innredning, for øvrig kjøpt brukt, og også de framstår nå som helt nye. På det ene toalettet er det kommet opp et nedfellbart stellebord, også det skaffa brukt.

Kirkestua god som ny

Mye for pengene

Kjøkkenfornyelsen kom på omkring 50.000 kroner pluss moms. I tillegg er det lokale håndverkere som har lagt gulvbelegg og gjort elektriker- og rørleggerarbeid.

-De har stilt opp på kort varsel og vært veldig behjelpelig og grei, framhever kirketjener Bård Høisen Lohn og kirkesektorens altnuligmann Frode Solly. De har sjøl gjort maling og listing og ymse andre ting. Ellers er altså en del utstyr skaffa brukt. Alt i alt syns de to at en har fått mye for pengene.

Lager i kjelleren

Med dette er en altså ferdig oppe. Men også kjelleren blir tatt. Der er det revet ned litt skillevegger og rydda ut forskjellig rot, malt vegger og lagt fliser på gulvet, og det skal opp en del reoler. Dermed skal dette bli praktiske og gode lagerrom for mye forskjellig, fra utstyr for trosopplæringa til ymse ting ellers som må stå frostfritt.

Lagerplass: Kjelleren blir etter opprydding og oppussing gode og romslige lagerrom.

Ønsker utleie

Med den oppussinga som er gjort med alle rom i kirkestua, framstår huset nå nærmest som nytt. Salen har uten vanskelighet plass til et halvt hundre personer, og det «nye» kjøkkenet er både praktisk og romslig. Så den lokale kirkeforvaltninga i Folldal ønsker gjerne at huset kan bli leid ut.

Per i dag brukes kirkestua til lokalkirkas egne aktiviteter, som blant anna trosopplæringa. I tillegg er det korøving der hver uke. Men huset egner seg ypperlig til forskjellige slags arrangementer, møter og jubileer og sammenkomster som konfirmasjonar og andre ting. Så det er bare å ta kontakt med kirkekontoret.

Fra kjøkkenvinduet

Under denne vignetten skriver vår spaltist om stort og smått fra sitt utsiktspunkt på kjøkkenet.

Ja, så har vi lagt julen 2017 bak oss og er kommet langt inn i det nye året. I år har jeg ikke hatt tid til å tenke ut noen nyttårsforsetter, men det er sikkert like bra. Som regel klarer jeg ikke å holde på med dem mere enn 14 dager, så er alt ved det gamle igjen. Og det er vel greit, for det er da hverdagene og at livet går sin vante gang, som er best.

Denne vinteren skiller seg klart ut fra mange av de foregående. Vi har mere snø enn vi har hatt på mange år, og gradestokken viser mange kuldegrader over lengre perioder. Jeg vil si at dette er en god, gammeldags vinter. Og vi kan vel være enige om at det er godt å slippe unna holkeføret. Dessuten holder sparkføret seg. Dagene har allerede blitt en drøy time lenger og det er merkbart lysere om ettermiddagene. Dette minner meg om barndommens etterjuls-vintre hvor det var masse snø og kulda bet i ansiktet. Vi var ute likevel, men måtte innom hus i ny og ne for å tine opp «neglebiten» og de hvite frostrosene på kinnene. Vi hadde ikke så fine klær til å holde kulda ute den gangen, men jeg kan ikke huske at vi var mye forkjølet. Og begynte vi å snufse, var bestemor raskt på pletten med en ullklut dynket med kamferdråper som vi måtte legge på brystet. Det var perioder hvor det luktet kamferatum over hele huset, men vi var ikke syke lenge.

Før jul så skrev jeg at vi skulle feire jul utenfor Norge hele familien og at det nok ville bli jul der vi var. Jeg sitter igjen med en følelse av at vi har hatt en flott sommerferie og at vi har gått glipp av julen. Det gir ikke mye julestemning syns jeg å gå rundt i shorts og sandaler. Når det er sagt, så har det vært et eventyr på godt og vondt. Tida fra lille julaften og til 3. januar ble tilbrakt på et stort cruiseskip i Karibien så fjernt fra normal julefeiring som det går an. Livet om bord på denne giganten av en båt var et luksusliv uten like. Det er morsomt å ha opplevd det en gang, men samtidig fikk vi se livets skyggesider når vi gikk i land. Reiseruta var som følger: Miami – Bahamas – Jamaica – Colombia – Panama – Costa Rica – Belize – Miami. Vi var i land i alle landene, og da leide vi som regel lokale drosjer slik at vi skulle få se mest mulig av landene. Det er vel ingen som kjenner sitt land bedre enn de som farer rundt i bil hele tiden. Mange av disse drosjesjåførene var bedre guider enn de som var med opplagte turer fra båten. Så vi fikk se steder og miljøer som vi ellers ikke hadde fått se. En ting er sikkert, jeg skal aldri klage på dårlige veier mer. Etter en kjøretur var du fullstendig mørbarket. Hvis det blir noen neste gang til disse strøkene, skal jeg i hvert fall ha med meg et godt, gammeldags nyrebelte. Fast dekke tror jeg ingen visste hva var. Det var bare hull i hull, og siden det var regntid, var disse fylt med vann. Vi så store forskjeller mellom fattig og rik. Det var mange hus bygd opp av rustne bølgeblikkplater og selvfølgelig ikke innlagt vann. Vi så køer ved vannpostene, gjerne småjenter som ventet tålmodig for å fylle store plastkanner med vann, og jeg vet ikke hvor rent dette vannet var. Jeg skammer meg når jeg tenker på hvordan jeg reagerer når vannet er borte et par timer eller når strømmen forsvinner en stund. Vi er vel litt bortskjemte når det gjelder slike goder her i landet.

Vi var også innom bydeler hvor det hersket ufattelig rikdom, noe som ble bekreftet av hus og ikke minst på bilene parkert i gatene. Vi passerte bl. a. huset til Nobelprisvinneren i litteratur i 1982, Gabriel Garcia Marquez i Colombia. Dette var et kjempestort tre-etasjes rosa murhus. Så jeg må si han bodde standsmessig. Det var flott å se hvor frodig det var over alt. Der var det ingen forskjell på slum og de rikere områdene. Potteplanter som jeg strever med å holde liv i, var store trær i Mellom-Amerika. Regnskogen/jungelen var også veldig interessant. I Costa Rica tok vi en båttur på elva innover i regnskogen. Det var akkurat slik som vi har sett på tv. Apekatter lekte i de høye trærne og tittet nysgjerrig ned på oss. Dovendyr hang ned fra tynne greiner for å få litt søvn før de våkner til liv igjen på nettene. Overalt var det mange forskjellige fugler å se. Det var krokodiller i elva så vi fikk ikke lov å ha hendene i vannet. Heldigvis så vi ingen av disse dyrene. Men vi så store iguaner (øgler) som lå og solte seg.

Fra kjøkkenvinduet

Disse ble det jaktet på og det var nydelig kjøtt, fortalte guiden. Jeg er ikke glad i hverken firfislere eller ormer så jeg var glad vi så disse iguanene på avstand. Men guiden måtte en gang ut å jage en kjempestor en for at bussen skulle komme over ei smal bru.

Indianerkulturen i disse landene er veldig spennende, så den dagen vi var i Berlize, var vi med på en tur for å se levningene etter den gamle Mayakulturen. Rundt en stor åpen plass var det plassert bygninger som lignet pyramidene i Egypt, bare i litt mindre målestokk. Hvordan de har klart å få opp disse bygningene er det fremdeles mange ulike teorier om. Dette var jo byggverk fra ca. 400 år før Kristus, da det var ganske primitivt her. Og hvordan kunne en slik høyverdig kultur bli helt utradert? Her var det mye slanger og giftige kryp på bakken, så vi fikk ikke gå utover anviste områder.

Dette var en kontrastenes reise, og disse kontrastene ga oss noe å tenke på. Men de innfødte sjåførene var alle som en stolte av hjemlandet sitt. De viste oss gjerne store hoteller hvor kjente filmstjerner som Michael Jackson og Frank Sinatra hadde bodd på, men de kviet seg heller ikke for å vise oss det som vi vil kalle slum. Kanskje vi måler levestandard litt for mye etter hjemlige forhold. Og jeg må si at ordet bortskjemt har fått en annen betydning etter denne reisen. Vi kan klage over systemet og for mange lover og regler, men når vi i disse landene ser søppelhaugene, forurensingen og ellers de kummerlige forholdene etter vår målestokk, er jeg sannelig glad og takknemlig for at vi bor i dette landet hvor det er orden og system. Det vi klager over, er egentlig bare bagateller.

Når det gjelder julefeiringa, så var den helt annerledes enn det vi var vant til. Overalt var det pent pyntet og store flotte juletrær. Men snøen og den gode lufta av granbar manglet. På hotellet i Miami var det også flott pyntet med store juledekorasjoner, men jeg ble veldig glad da jeg så at disse var laget av mose fra Rendalen. Da ble det liksom et preg av hjemlig jul. Ellers var amerikansk jul preget av gull, glitter og plastikk. Jeg sitter igjen med en følelse av at vi har hoppet over jula i år. Så dette var første og siste julefeiring utenfor Norges grenser. Men det er morsomt å ha opplevd dette eventyret.

Som så ofte før var vi veldig glade da vi så Follidal igjen. Det var deilig å puste inn kald, frisk fjellluft og se landskapet ikledd vinterdrakt. Konklusjonen må være borte bra, men hjemme best.

Småplukk

Årskontingent for menighetsbladet. Giroen som er lagt inn i dette nummeret, har åpent felt for selve beløpet. Kontingenten er kr. 250, men det er selvsagt anledning til å gi mer.

Kontonummeret er: 1895.25.27688. På forhånd takk!

Menighetens årsmøter holdes i etterkant av gudstjenestene 4. mars kl. 11 (Folldal) og 18. mars kl. 11 (Dalen). Kirkekaffe begge steder.

Bevingede ord

Tale er sølv, men taushet er gull.

Opphavet til ordspråket er trolig arabisk. Bibelen (Ordsp 10,20) inneholder en lignende vending som første del av ordspråket: «Den rettferdiges tunge er som utsøkt sølv».

Totalleverandør av trykksaker og grafiske tjenester

INFOTEK^{AS}

- Trykksaker
- Logoutforming
- Firmaprofil
- Visittkort
- Aviser og tidsskrifter
- Brosjyrer
- Plakater
- Hefter og bøker
- Fargekopiering
- Papir og konvolutter
- Invitasjoner
- Konfirmasjonssanger
- Bryllupssanger
- Gravsanger

*Vi er folldals eneste godkjente renholdsbedrift.
Ta kontakt for pris og informasjon, ledig kapasitet.*

Abonner på Folldals Marked
- så får du vite hva som rører seg i bygda.

Telefon 62 49 05 55 • E-post: post@infotek.as

Grimsbu Turistsenter Motell & Camp ****

2582 GRIMSBU
Telefon: 62 49 35 29
Telefax: 62 49 35 62

e-mail: mail@grimsbu.no
www.grimsbu.no

Åpningstider:

Hverdager 08:00 til 22:00
Lørdager og søndager: 09:00 til 19:00

Utleie – Kurs- Salg

Kano
Klatring
Juving
Sykling
Paintball

telefon: 91574134
mail: fritid@grimsbu.no
www.grimsbu.no/fritid

Selskapslokaler – Møtelokaler – Kafeteria – Hytter – Rom - Camping

Middag serveres hver dag fra 13 til 19

Grillmat i hele åpningstiden.

- SELSKAPSLOKALE MED SÆRPREG -

Kvebergsøya Gard

VELKOMMEN TIL OSS!

- Møte- og konferanselokaler med digitalt utstyr
- For 20 til 48 personer
- Overnatting i miljø fra oldemors tid
- Kjøreoppdrag og kanefart
- Ring for menyforslag og priser

FJØSET er et unikt lokale
velegnet til feiring.

Bursdager, barnedåp og konfirmasjon.

Ta kontakt for et tilbud

Eris Davids & Martin Kjøsberg
2582 Grimsbu
Mob: 4161 3941 / 9524 1571
www.kvebergsoeya.com
post@kvebergsoeya.com

FOLLDAL MENIGHETSBLAD

Ansvarlige utgivere:
Folldal menighetsråd og
Øvre Folldal sokneråd

Returadresse:
Folldal prestekontor,
Gruvvegen 7, 2580 Folldal
Utforming: Infotek AS, 2580 Folldal

25. februar 2. søndag i fastetiden 1 Mos 3,8-15

11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse. Nattverd
16.30 Folldal Bo- og Servicesenter. Ryen. Nattverd

4. mars 3. søndag i fastetiden Mark 9,17-29

11.00 Folldal krk. Ryen. Høymesse. Nattverd. Offer: Frivilligsentralen. Kirkekaffe med menighetens årsmøte

18. mars Maria budskapsdag Luk 1,46-55

11.00 Dalen krk. Ryen. Høymesse. Nattverd. Offer: Det Norske Misjonsselskap.
Kirkekaffe med menighetens årsmøte
19.00 Egnund kpl. Holte. Musikkandakt/salmekveld. Kirkekaffe i Einaly

29. mars Skjærtorsdag Luk 22,14-23

19.30 Folldal krk. Ryen. Kveldsmesse. Nattverd

30. mars Langfredag Joh 18,1-19,42

11.00 Dalen krk. Ryen. Langfredagsmesse

1. april Påskedag Matt 28,1-10

11.00 Folldal krk. Ryen. Høytidsgudstjeneste. Nattverd. Offer: Menighetsarbeidet
19.30 Dalen krk. Ryen. Høytidsgudstjeneste. Nattverd. Offer: IKO (Kirkelig pedagogisk senter)

(Foto: Amund Elgevasslien)